

YKSI YLEISEN MIELIPITEEN MUOKKAAMISTAPA

YLEINEN MIELIPIDE

”YLEINEN mielipide” on lause, jota hyvin paljon käytetään, erikoisesti porvariston sanomistossa. Aina silloin, kun tapahtuu lakkoutumisia työläisten toimesta, tai muita sellaisia selkkauksia, jotka vaikuttavat enemmän tai vähemmän kansan jokapäiväiseen elämään, puhutaan sanomistossa yleisestä mielipiteestä. Selitetään, että se on sille tai tälle ryhmälle suosiollinen ja sitä eli tätä vastaan. Joskus anotaan, että yleinen mielipide kannustaa sen tai tämän asian suhteen tehtäväksi muutoksia ja jollei niin tapahdu, voi yleinen mielipide muuttua pakottavaksi. Noin ajatellen, asiaa pintapuolisesti katsoen, näyttää siis siltä, että yleisellä mielipiteellä tarkoitetaan kansan enemmistön tahtoa.

Mikä sitten on tuo yleinen mielipide? Onko sellainen vaikutin olemassa? Tähän viimeiseen kysymykseen voitaisiin vastata joko kielteisesti eli myönteisesti. Yleinen mielipide ei ole mitätön lause, tyhjää ilmaa, vaan todellista elävää voimaa, joka vaikuttaa yhteiskunnallisten asiain kulkuun. Tästä huolimatta voimme ilman epäilemättä sanoa, että yleinen mielipide sellaisena, kun sitä porvariston sanomistossa tulkitaan, ei tarkoita **yleistä**, kansan suuren enemmistön mielipidettä, vaan mitättömän pienen vähemmistön. Useissa tapauksissa, erikoisesti silloin, kun tuo yleinen mielipide ”esiintyy” järjestynyttä työväestöä vastaan, sillä tarkoitetaan perin muutamain ihmisten etujen mukaisia asioita.

Voidaksemme päästä selvään käsitykseen tuosta yleisestä mielipiteestä meidän

täytyy etsiä sen johtavat juonet ja tarkistaa, kuinka sitä muokataan. Yleinen mielipide tarkoittaa kansan mielipidettä. Kansa on jakautunut kahteen osaan — luokkaan — joiden edut ovat vastakkaiset. Toista noista luokista me nimitämme työväenluokaksi, joka tuottaa yhteiskunnalliselle elämälle välttämättömät tarpeet ja toista kapitalistiluokaksi, joka omistaa kaikki yhteiskunnalliselle tuotannolle välttämättömät välineet ja samoin ne tuotteet, joita noiden välineiden avulla ja kautta valmistetaan. Nämä luokat hankkivat eli saavat toimeentulonsa eri tavalla. Näin ollen niiden edut ovat vastakkaiset. Samoin on niiden jokapäiväinen elämä. Toinen nauttii hyvinvoinnista, elää ylellisyydessä ja toinen kärsii puutetta, osalta elää huutavassa kurjuudessa.

Olosuhteet, joiden alaisena työläiset elävät ja raataavat, ovat luonteeltaan, paremmin sanoen laadultaan sellaiset, että niiden täytyy aineellisen perustansa vaikuttamisen kautta muokata mielipiteet vastakkaisiksi niiden mielipiteille, jotka elävät yltäkylläisyydessä. Mutta tästä huolimatta me näemme, että suuret joukot työväenluokkaan kuuluvia ihmisiä, jotka elävät kurjuudessa, kuitenkin ajattelevat samoin kuin kapitalistiluokan jäsenet ja puolustavat niiden etuja, useissa tapauksissa uhraavat elämänsäkin heidän hyväksensä. Kuinka näin voi tapahtua? Yleisen mielipiteen kautta. Toisin sanoen, yksi maailman suurimmista ”teollisuuksista” tuottaa tuon kaiken.

Sanoimme, että yksi suurimmista ”teolli-

Työtoverin mielipidettä muuttamassa

suuksista” tuottaa tuon kaiken. Tällä emme tarkoita hiilikaivosteollisuutta, emmekä mitään muuta raaka-aineita tai valmiita tavaroita tuottavaa teollisuutta, vaan sitä “suurteollisuutta”, joka muokkaa ihmisten ajatukset, kasvattaa ja johtaa yleistä mielipidettä. Tämä ei ole mikään uusi työskentelyala, mutta vasta meidän päivinämme se on kehitetty sängen joustavaksi ja tehokkaaksi. Sen edesauttamiseksi on käytetty tiedettä ja keksivää kykyä. Menneinä aikoina, jolloin tiede oli joko lapsuustilassaan tai kokonaan tuntematon, yleisen mielipiteen muokkaaminen kävi perin yksinkertaisella tavalla, mutta silloinkin siinä onnistuttiin.

Karl Marx aikoinaan lausui, että hallitsevan luokan ajatukset ovat kaikkina aikoina olleet vallitsevina. Vanhan ajan mielipiteiden muokkaajana esiintyi kirkko. Jos orjat kapinoivat tai talonpojat valittivat köyhyyttään, niin kirkon palvelijat selittivät, että esivalta ei voi tehdä erehdyttä, sillä se on olemassa Jumalan sallimuksesta. Jumala on määrännyt sen, että toiset ovat rikkaita ja toiset köyhiä ja jokainen ken hänen yhäisyytensä sallimusta vastaan kapinoi, tekee syntiä. “Mitä enemmän te kersitte täällä maallisessa ja lyhyessä elämässä, sitä kirkkaamman kruunun te saatte tai vaassa — ijankaikkisuudessa.”

Mutta yhteiskunnallisen elämän kehityksen kulku aiheutti muutoksia tuotantovoissa. Kasvoi uusi luokka, jonka edut eivät olleet sopusoinnussa maanomistajain kanssa. Tuli työpajain ja tehtaiden omistajia. Näiden edut vaativat yleisen mielipiteen muokkaamista. Alettiin väittämään,

että taivaan “taatolla” ei ole mitään tekemistä kuninkaiden ja maaloordien isännyyden kanssa. Ilmestyi suuruuksia, jotka saarnasivat, että Jumala ei ole määrännyt kuninkaita ja muita ylimyksiä, nouskaa ja kukistakaa noiden valta. Vallankumousvirran tunnuslauseeksi otettiin vapaus, veljeys ja tasa-arvoisuus. Näille “nurkkakiville” rakennettiin tasavalta Yhdysvaltoihin ja Ranskaan. Ja noille tunnuslauseille alettiin yleistä mielipidettä kauttaaltaan kaikissa kapitalistisissa maissa vakiinnuttamaan.

Vapaus, veljeys ja tasa-arvoisuus — yhtäläiset oikeudet elämän onnellisuuden hankkimisessa — jäivät kuitenkin kuolleiksi kirjaimiksi; fraaseiksi, joiden nimessä muokataan yleistä mielipidettä. Vapaus ja hyvinvointi ovat hallitsevan luokan omaisuutta ja työläisillä on tilaisuus tavoitella niitä. Yleisen mielipiteen mukaan on oikein se, että kapitalistiluokka omistaa kaikki rikkauudet, rautatiet, kaivokset ja kaikki maan alla olevat mineraalirikkaudet. Samoin tuon mielipiteen mukaan on oikein, vaikk’ei työläiset omista mitään muuta kuin repaleiset päälyhousut, jottei yleiselle mielipiteelle “vastenmieliset” ruumiinosat näy. Yleinen mielipide ei ole mitään muuta kuin kapitalistiluokan ääni, jota toistavat tuon luokan palveluksessa olevat julkisuusvälineet.

Yleisen mielipiteen juurruttaminen ihmisiin alkaa jo silloin, kun nämä ovat kouluissa. Tuhannet opettajat, joiden mielipiteet on muokattu yleisen mielipiteen mukaisiksi, tekevät parhaan kykynsä mukaan työtä, jonka kautta nuorukaisiin istutetaan kapitalistiluokan etujen mukainen maailmankatsomus. Työväenluokan pyrkimykset, sikäli kuin ne edustavat luokkatietoisuutta, maalataan roska joukkojen harrastuksiksi, joille kenenkään “kunnolliseksi kansalaiseksi” haluavan ihmisen ei tulisi lainata suosiollista huomiota. Opetetaan isänmaallisuutta, joka kulkee eli vetää riistäjäin etujen kanssa samaan suuntaan.

Sanomalehdistö ja kirjallisuus näyttelee suurta osaa yleisen mielipiteen muokkaamisessa. Kun muistutamme mieliimme, kuinka sanomalehdistö juoksutti tämän maan kansaa sodan aikana, niin saamme jonkinlaisen käsityksen sen (sanomalehdistön) merkityksestä. Ennen kuin Yhdysvallat yhtyivät sotaan, eli ajalla jolloin tämän maan kapitalistit myivät sotatarpeita mollemille vihollisjoukoille, kannatti yleinen mielipide puolueettomuutta. Presidentti Wilson antoi julistuksia, joissa kehoitettiin, että “olkaa puolueettomia ajatuksissanne ja töissäanne”. Rauhan puolesta toimeen-

pantiin kansallisia rukouksia. Yleinen mielipide oli rauhan kannalla ja lauloi: "Minä en kasvattanut poikaani sotilaaksi". Mutta kun liittolaismaat olivat joutumassa hävilylle ja näytti siltä, että niille annetut tämän maan rahamiesten miljoonat menetetään, niin täytyi rientää joukkoon. "Kansanvaltaa uhkaa vaara!" Näin alettiin huutamaan ja yleinen mielipide käännettiin ylösalasin hyvin nopeasti.

Mutta sota päättyi. Seurasi teollisuuksia järkyttävä pulakausi. Työn ja pääoman välit kiristyivät. Yleisen mielipiteen muokkaaajat alkoivat puhumaan toisista asioista. "Kansanvalta" unhoitettiin. Siitä ei enään paljon puhuta. "Hinnat ovat liian korkeat. Kansa joutuu siitä kärsimään. Hinnat ovat korkeita siksi, että työläiset vaativat liian suuria palkkoja". Noin alettiin vakuuttamaan yleisen mielipiteen nimessä. Palkat menivät alaspäin nopeasti. Joissakin tapauksissa järjestyneetkin työläiset vapaaehtoisesti suostuivat laskemaan palkkojansa. Yleistä mielipidettä toteltiin ja toteillaan yhä vieläkin.

Yleinen mielipide, sellaisena kuin sitä nykyään esitetään, ei ole mikään muu kuin kapitalistiluokan etujen puolustamista tarkoittava julkisuustyö, jolla valitettavasti on suuri kantavuus. Sitä vastaan täytyy kasvaa työläisten mielipide. Väistämättömästi

tulee aika, jolloin työläisten mielipide tulee yleiseksi mielipiteeksi. Silloin vasta yleistä mielipidettä voidaan sanoa **kansan enemmistön mielipiteeksi** — yleiseksi mielipiteeksi — tuon lauseen täydessä merkityksessä.

Työväenluokka muodostuu kansan enemmistöstä ja siksi sillä on mahdollisuus tehdä mielipiteensä vallitsevaksi. Se omaa voiman ja keinot tuon tarkoituksensa saavuttamiseksi. Kunhan se vain oppii niitä käyttämään. Tämän seikan käsittää vasta vain pieni osa työväenluokasta. Näiden tehtävä on levittää ja juurruttaa työväenluokan keskuuteen sille edullisia oppeja. Tämä voi tapahtua monia keinoja käyttämällä. Puhujalavat, koulut, sanomalehdet ja muu kirjallisuus ovat yleisempiä tuon työväenluokalle edullisen mielipiteen levittämiskeinoita. Jokapäiväistä kanssakeskustelua myös käytetään siihen tarkoitukseen ja sillä on suuri merkitys. Käyttäkäämme kaikkia noita keinoja ja muitakin, jotka näemme edullisiksi. Levittäkäämme työväenluokan jäsenten keskuuteen **luokkamielipiteitä** ja kehoittakaamme niitä yhtymään organisaatioihin — järjestöihin — joiden kautta tuo luokkamielipide saadaan yleiseksi mielipiteeksi ja lopulta voidaan muuttaa kaikki aineellinen hyvinvointi yleiseksi — kansan — hyvinvoinniksi.

AJATTELE TOKI

Työläinen ahertaa päiviä pitkiä,
palkka on pieni, siihen on pakko.
Voimiansa säästämättä, on sitkiä,
— pelkää vissiin, jos joskus tulis lakko,
että sen varalta koittais vähän, nääs
katsoa omaa etuaan ja — — säästää.

Lyhyenlainen on tuo ihmisparan järki,
kun toiselle rikkautta luo, sen hyödyksi.
Tavattoman tylsää on sen aseiden kärki
millä itsensä saattaa myödyksi.
Vaikka ei asemansa paremmaksi tule
eikä yhtään hiukkaa etehen kule.

Toinen työsi tulokset taidolla käyttää
— itseäsi vastaan, sehän laki on.
Siitä huolimatta et'edes koita näyttää
vihaasi heille — ajattelehan toki.
Sitähän se on, ei siitä mihinkään päästä,
että kuolet köyhänä, siis säästä, — säästä.

Ihmisen "helvetti" on se ahneuden piru,
mikä yötä ja päivää säästämähän piinaa.
Oma syysi, aivojesi "haju" on se siru,
mikä synnyttää suurempaa "kiimaa".
Työväenasialle olet sä kurja,
ja kansasi kohtalo sinun tähtesi on nurja.

Kehitys ei kule itsensä hulluksi tekemällä,
vaikka "usko" olisi lujempaa kuin vuori.
Eikä ihminen puhdistu — pesemällä
— sisältä on mätää, jos kiiltäkin kuori.
Se on vain mies, joka töillänään toimii,
aikansa pienen rikkaruohoja pois poimii.

Kauniit työt kasvattaa, siinä chtosi.
Onko se liukaa? Monelle se kyllä on.
Siksipä juuri on kylmä kehtosi
Surut ja huolet onnesi, — olet toivoton.
Mutta, — luodaan aikaa uutta parempaa,
pettymykset huolineen ei jaksaa lannistaa.

E. Perälä.